

[Per Hækkerup.]

den ubevæbnede politibetjent, der havde arresteret dem, og kørte bort med ham i deres bil, hvis betjentens bevæbnede kolleger derefter først affyrede et varselskud og så skød mod dækkene for at standse forbryderne, ville mr. Healey så kalde det uundskyldeligt og uforsvarligt? Jeg kan ikke tro det.

Jeg kan heller ikke tro, at mr. Healey helt kan have glemt britiske flådeenheders, skal vi kalde det retshåndhævelse i fiskerigrænsestriden med Island. Jeg håber imidlertid, at mine engelske partifæller har talt lidt for hurtigt, inden sagen var tilstrækkeligt oplyst, og jeg håber, at de ved nærmere eftertanke vil anlægge en mere afbalanceret vurdering af det passerede, som forhåbentlig snart kun er en forbigangen beklagelig episode, og som ikke vil forstyrre det gode og hjertelige forhold mellem Danmark og England.

Jeg har dernæst et par enkelte spørgsmål til den højtærede forsvarsminister.

Der har i den seneste tids offentlige diskussion været en del tale om mangelen på befalingsmænd i den danske hær. Der har været nævnt, at officerskorpset kun var besat med indtil 70 pct. af det, der skulle kræves i henhold til den nye forsvarsordning. Man har endvidere anført, at der fandtes materiale-mangel inden for forsvarets grene, som gjorde, at man ikke opfylder de formål, der var fastsat i den forsvarsordning, det høje ting vedtog for godt et års tid siden, og at der var en vis forbindelse mellem mangelen på befalingsmænd og mangelen på materiel. Jeg vil gerne spørge den højtærede forsvarsminister, hvorledes det forholder sig med de to sæt af mangler og eventuelt med sammenhængen mellem dem.

Jeg vil også gerne spørge, hvordan det går med konstabelordningen. Det var jo et led i forsvarsforliget, at tjenestetiden skulle nedsættes gradvis til 12 måneder, efterhånden som vi fik en tilgang af frivillige konstabler af et sådant omfang, at en nedsættelse kunne ske, uden at beredskabet blev svækket. Der er som bekendt ikke sket nogen nedsættelse af tjenestetiden, og der har verseret forskellige forlydender om, hvorledes det er gået med tilgangen af konstabler. Derfor vil jeg gerne spørge den

højtærede forsvarsminister, om han kan give tinget nogen oplysninger om, hvorledes det forholder sig hermed.

Endelig vil jeg gøre et par bemærkninger om huset her og om vort arbejde i tinget. Jeg vil gerne takke den højtærede formand og det høje præsidium for den dejlige bog om Danmarks folketing, vi fik for 2-3 uger siden. Det forekommer mig at være en usædvanlig smuk bog, der fortæller mange ting om dette hus, som i hvert fald var nyheder for mig, og jeg tror for de fleste. Den har tilfredsstillet et længe følt savn. Jeg vil også gerne sige tak til forfatteren af bogen, Svend Thorsen, som ikke mindst i afsnittet om de fire grundlovsbilleder har formået at gøre omtalen af billederne til en fortrinlig, koncentreret folkestyrets historie. Jeg siger som sagt det høje præsidium tak, fordi vi har fået den.

Dernæst et par ord om arbejdet herinde. Her ved folketingssamlingens faktiske afslutning har vi jo lejlighed til at vurdere, hvorledes arbejdet er gået i den forløbne vinter. Det er naturligt at spørge sig selv: hvorledes har de to nye partier virket her i tinget? Nu er jeg klar over, at jeg skal være overordentlig forsigtig med at give karakterer. Jeg kan imidlertid glæde det ærede medlem hr. Poul Sørensen: foreløbig gælder karaktererne kun de uafhængige og socialistiske folkeparti.

Jeg har ikke mange ord at henvende til de uafhængige. De har — og her synes jeg deres manglende parlamentariske træning må være en undskyldning — ikke formået at give tinget og offentligheden noget klart billede af deres politik.

Det samme mener jeg ikke man kan sige om det andet parti, der jo ikke kom ind som et nyt parti ved folketingsvalget i november, men kom ind med forøget styrke, socialistisk folkeparti. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kan man jo ikke frakende parlamentarisk træning, og han har formentlig også været sine gruppefæller en effektiv vejleder. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen er jo partiet; han er det trods de forsøg, som det ærede medlem hr. Morten Lange under åbningsdebatten gjorde på at bortforklare dette forhold. Jeg må måske have lov til at minde om den, synes jeg, i dansk parlamentarisk historie enestående erklæring, som det ærede med-